

tage i Betragtning, om den Tid, hvort man lever, er af den Bessaffenhed, at man med nogenlunde større Sandsynlighed end sædvanlig eller maaske endog kun med mindre Sandsynlighed end sædvanlig kan forudsæ længere Tid iforveien, hvorledes den finantsielle Stilling vil blive. Thinget vil nu erindre, at dengang da Forslaget til Finantsloven blev forelagt, vare vi midt i den frygtelige Krig, som netop først nu synes at skulle finde sin Afslutning. Det var et Tidspunkt, hvorpaa det endnu var aldeles umuligt at danne sig nogen Mening om, hvad Udgangen vilde blive af Krigen, naar den vilde blive endt, og hvilke Kræfter der mulig endnu kunne blive indbragte i den. Og skjøndt Forholdene forsaavidt nu for Dieblisset stille sig noget anderledes, saa staa vi paa den anden Side nu overfor et andet væsentligt Forhold, nemlig det, at der vil komme betydelige Efterveer af den store Krig, der har været ført. Der vil væsentlig som Følge af den blive ganske umaaelige Omstændigheder at foretage, saavel i Frankrig selv som i Forholdet mellem Frankrig og Tyskland. De Kapitaler, hvormed der her ved bliver Spørgsmaal, og, som jo have en Størrelse, der hidtil har været ukendt i den finantsielle Historie, vilde tilveiebringe særdeles betydelige Strømninger paa det europæiske Pengemarked, og det er ingenlunde usandsynligt, at Domningerne fra disse Strømninger vilde blive meget følelige ogsaa hos os. Ingen forstaaelig Financier vil derfor, mine Herrer, indlade sig paa nu at tage nogen Beslutning om at indlade sig paa Foretagender, som først skulle fuldbyrdes om et Aar, naar han kan undgaa det. Naar det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, mente, at det vilde være at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa, naar man ikke strax begyndte paa de nye Jernbaner efter Afslutningen af de tidligere Banters Dygtning, saa tillader jeg mig at tro, at det ærede Medlem netop i denne Henseende oversaa det Vigtigere for det mindre Vigtige. Det er netop Skillingen, som det ærede Medlem kan vente at vinde ved at begynde hurtigere, og det er Daleren, han vil lade gaa, derved at han i det nærværende Dieblis vil forpligte os ved Kontrakter til at gennemføre

et Foretagende, med Hensyn til hvilket vi til Efteraaret maa tage meget noie under Overveelse, hvorledes vi vilde tilveiebringe de der til fornødne Midler. Med Hensyn til hvad det ærede Medlem fremsførte om Vigtigheden af, at Entreprenørerne strax kunde komme i Gang, hvilket han tillige benyttede til at modsigte, hvad jeg igaar havde sagt om Kontinuiteten, skal jeg tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at trods den Vigtighed, som han saaledes tillagte Kontinuiteten, er det dog, hvis jeg ikke huffer aldeles galt, ganske andre Entreprenører, som kom til at overtage Bændelselbanen, end dem, der havde haft Udførelsen af de tidligere Anlæg. Det ærede Medlem vil altsaa heraf se, at det nævnte Hensyn ikke er saa vigtigt, som han foreskillede sig.

Naar det ærede Medlem for 9de Kreds (Estrup) endelig stillede det Spørgsmaal til mig, om det er min Mening, at man skal bygge de omtalte Jernbaner for extraordinære Statter, saa vil jeg dertil svare, at saaledes stiller Spørgsmaalet sig slet ikke for mig. Jeg betragter i det Hele taget den Anskuelse, i Henhold til hvilken man vil udrede visse bestemte Statsudgifter af visse bestemte Statsindtægter, som aldeles antiferet. Vi kjende det ikke mere; den er gaaet tilgrunde gennem en i mine Dine meget rigtig og fornuftig Betragtning, der har hænnet sig Ved gennem vore Finantslove ligesom deres første Begyndelse, ja, til hvilken Grunden allerede var lagt i vor Finantsbestyrelse under Christen den Ottende. Man kan altsaa slet ikke sige, at en vis Statsudgift skal afholdes af en vis Statsindtægt. Hvad man derimod kan sige, det er, at der maa være Egevegt mellem Indtægt og Udgift, og naar vi næste Gang komme sammen, da maa vi derfor have at overveie, hvorledes vi ved Siden af Jernbaneanlægene skulle tilveiebringe Egevegt mellem Indtægt og Udgift. Jeg skal nu strax i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at jeg fastholder den Anskuelse — en Anskuelse, som jeg tror, at ogsaa det høie Thing havde ifjor — at der ingen Sandsynlighed er for, at vi næste Gang ville kunne undvære en overordentlig Skat. Jeg tror, at dette Thing ifjor